

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ЯКІСНОГО СИЛАБУСУ

Дорожко Є.В., к.т.н., доц. evgeniy.dorozhko@gmail.com

Дадсі Омар, ст. гр. Д-61-20, rp@khadi.kharkov.ua

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Васильєв Г.О.

ДП «Дороги Харківщини»

Пхиденко А.Л.

Служба автомобільних доріг у Донецькій області

Силабус – це документ, у якому викладено зміст курсу, його цілі й складові. Також він є керівництвом для студентів про те, якого викладання й навчання вони можуть очікувати у курсі [1].

Сучасний силабус має містити контактну інформацію викладача (щонайменше – час і місце проведення консультацій, адресу електронної пошти тощо) та короткий опис дисципліни:

- обсяг дисципліни у кредитах ЄКТС;
- передумови вивчення дисципліни (прослухані курси; знання, вміння, навички). Навести інформацію про передумови важливо для формування цілісної освітньої програми. Також ці передумови є частиною угоди між викладачем і студентом: якщо студент на цьому курсі, то викладач йому вже не пояснюватиме питань, що мали бути опановані раніше;
- вимірювані результати навчання (цілі) дисципліни, що їх студенти мають продемонструвати по завершенні курсу.
- перелік тем (тематичний план) дисципліни.

– перелік обов’язкових і вибіркових завдань, кінцеві терміни (дати) підготовки, схема їх оцінювання;

– рекомендовані джерела інформації. У цьому компоненті варто бути уважним і вказувати тільки ті джерела, що їх студенти, дійсно опрацьовуватимуть.

Силабус також може містити поради з успішного навчання на курсі та біографічну довідку про викладача.

Під час підготовки силабусу необхідно обирати простий стиль написання документа. Доцільно звертатися до здобувача вашого курсу людською мовою й у другій особі. Краще писати не «здобувач вищої освіти за результатами вивчення цього курсу матиме такі результати навчання й компетентності...», а «опанувавши цей курс, Ви зможете...». Задля розвитку і покращення вимог до силабусів необхідно запитувати у студентів, яка інформація їм потрібна у силабусі. Краще враховувати, що старшокурсникам потрібно щось інше, ніж студентам молодших курсів. І хоча спочатку студентам надається силабус, а потім проводиться із ними заняття, студенти дадуть підказки, які можна застосувати як під час семестру, так і для майбутніх студентів.

Силабус необхідно оновлювати перед початком кожного семестру. Силабус – не робоча програма навчальної дисципліни, яка перезатверджується не рідше ніж раз на п’ять років, а значно оперативніший й гнучкіший інструмент.

У силабусі не варто давати надмірних, нереалістичних обіцянок щодо результатів навчання, яких набудуть студенти, й виконуваних ними активностей. Доцільно у силабусі

передбачити ситуацію можливого посилення карантинних обмежень на проведення занять в аудиторіях. Якщо таке станеться, які елементи змішаного навчання планується застосовувати, як зміняться методи опанування дисципліни, які технічні засоби знадобляться студентам.

До змісту силабусу не варто включати:

– інформацію про відповідності між результатами навчання курсу і програмними результатами навчання та/або компетентностями;

– детальні плани кожного лекційного, семінарського чи дистанційного заняття, краще повідомляти студентів напередодні чи на початку відповідних зустрічей зі студентами;

– результати навчання окремо для кожної теми дисципліни;

– інструкції з виконання студентами кожного завдання, передбаченого силабусом, краще надавати ці інструкції окремо;

– перелік усієї літератури, що існує за темою дисципліни.

Не можна писати силабус нашвидкоруч. Це важливий документ, тому на його підготовку необхідно відводити належний час.

Список літератури.

1. Рекомендації з навчально-методичного забезпечення навчальних дисциплін у закладах вищої освіти. Додаток 1 до листа МОН від 09.07.2018 р. № 1/9-434.

2. Ольга Бершадська. Силабус для змішаного та дистанційного навчання. URL: http://gohigher.org/syllabus_advice.